

Mgr. Ladislav Valtr
Stavebně - historické průzkumy
Křenice 3, 250 84 Praha - východ

IČO: 45874760
DIČ CZ6406291584

Stavebně historický průzkum

Aktualizace SHP z roku 2004

areál č.p. 858, bývalá stodola

Praha 20
k. ú. Horní Počernice

Počet stran: 23

Datum vyhotovení: prosinec 2015

Vyhotovil: Mgr. Ladislav Valtr

© Na užití průzkumové zprávy a fotodokumentace se vztahují příslušná ustanovení autorského zákona.

Úvod:

Stavebně historický průzkum bývalé stodoly v hospodářském dvoře, ležícím východně od zámku, byl vypracován na základě objednávky Městské části Praha 20 se sídlem Jívanská 647 v Praze Horních Počernicích (č.j. O/20/2015/0259) jako aktualizace staršího elaborátu z roku 2004. Aktualizaci stavebně historického průzkumu požadoval Národní památkový ústav již v říjnu 2015, a to především s ohledem na nepřesné zaměření objektu provedené projektantem v roce 2004 a tehdejší nepřístupnost krovové konstrukce. Dále bylo v zadání ověřit možnosti přístavby ke hlavní hmotě stodoly, kterou zamýšlí Městská část provést. Podkladem pro vyhodnocení objektu bylo půdorysné zaměření, které bylo opraveno dle stávajícího stavu objektu pro účely stavebně historického průzkumu.¹ Dalším podkladem byl stavebně technický průzkum vypracovaný firmou NV Engineering s.r.o. se sídlem U Průhonu 27 v Praze 7.

Průzkum objektu byl proveden dle metodiky 2. opraveného vydání SHP, vydaného Státním ústavem památkové péče v Praze v roce 2001. Text původního průzkumu i jeho obrazová část byly doplněny o nové poznatky tak, aby výsledný elaborát byl kompaktní a maximálně srozumitelný. Unikátní celek zámeckého hospodářského dvora, jehož je budova bývalé stodoly součástí, je postupně rehabilitován.

Tato průzkumová zpráva nenahrazuje vyjádření státních orgánů památkové péče, veškeré stavební, konzervační a restaurátorské práce musí být projednány s pověřeným pracovníkem. Veškerým stavebním pracím musí předcházet konzultace a předložení záměru rekonstrukce a rehabilitace.

Stručné dějiny objektu:²

Lokalita Chvaly (v písemných pramenech i v novověku nacházíme různou modifikaci jména: Chwalla, Chwaly) je poprvé zmiňována v zakládací listině vyšehradské kapituly, hlásící se k roku 1088³, která je však falzem z dvanáctého století. Vyšehradská kapitula chvalský statek pronajímala nebo zastavovala, až nakonec přešel do vlastnictví světských osob. Ve čtrnáctém a patnáctém století byla již zdejší ves ve vlastnictví pražského patriciátu.⁴ Po složitém projednávání dědictví po Václavu Křížovi získal roku 1428 Chvaly Janek Rokycanský, při projednávání tohoto dědictví je poprvé zmíněna chvalská tvrz. V následujících letech se je uváděna „tvrz Chvaly, dvůr poplužní s poplužím, celá ves a dvory kmecí“⁵ v kupních smlouvách a dědických řízeních. Tak tomu bylo, když roku 1513 prodal Zikmund Bareš Chvaly staroměstskému měšťanovi Václavovi ze Štrabochova domu. Dědicem jeho majetku byla jeho dcera provdaná za Mikuláše Karyga z Řezna. Pravděpodobně za tohoto majitele došlo k přestavbě tvrze na zámek. Od dědiců Karygových koupil chvalský zámek s dvorem a poplužím roku 1614 Eustach Betengl z Neyenperku. Následujícího roku kupuje Chvaly Jiří z Vtelna, kterého za účast v protihabsburském povstání odsoudila konfiskační komise roku 1622 ke ztrátě poloviny jmění (mezi jiným i statku Chvaly). Roku 1622 byly Chvaly prodány Janu

¹ Podklad vypracoval Ing. Ivan Řezáč (sídlo: Šumavská 31, Praha 2) v prosinci 2015

² Jako podklad pro přehled dějin objektu byla použita archivní rešerše O.Novosadové z r. 1988 zpracovaná pro pasport objektu zámku č.p. 857. Archivní prameny a plány byly znovu konfrontovány se stavbou a zejména v plánové části byly doplněny.

Tento oddíl průzkumu není zcela archivní rešerší, jen zpřesňuje a doplňuje poznání o dějinách chvalského zámeckého hospodářského dvora ve vztahu ke zkoumanému objektu.

³ Codex boh. I., 377

⁴ Holec, 1996

⁵ Rel. tablI, 157,194

Danielovi Kaprovi z Kaprštejna. Protože neměl peníze na zaplacení celé částky (15 000 zl. rýnských) vypůjčil si od jezuitské koleje u sv. Klimenta a zavázal sebe i své dědice odvádět z vypůjčené sumy splátky a úrok ve prospěch alumnátu u sv. Bartoloměje.⁶ Nový majitel v nedatovaném listu uvádí, že majetek spravoval dobře a původní zpustlý a vypálený statek vystavěl.⁷ Ale již Kaprův syn a dědic, který nemohl splácet dluh a úroky v roce 1652 postoupil statek Chvaly jezuitské koleji „...v tom čase dokonale zpustlej...“.⁸

Jesuité spravovali hospodářství ve Chvalech velice pečlivě, avšak vzhledem k několika skartacím jezuitských archivů po zrušení řádu máme dnes k dispozici jen několik zmínek. Podle berní ruly byly po třicetileté válce ve Chvalech čtyři selské a čtyři chalupnické usedlosti a dva velké dvory rozbořené.⁹ Tyto dvory byly připojeny k panskému dvoru jezuitů včetně 150 strychů polí k nim náležejících. V polovině 18. století náležel Chvalský statek, který byl tvořen vesnicemi Chvaly, Šestajovice, Čertousy a Ďáblice, konviktu sv. Bartoloměje.¹⁰ Při ocenění statku Chvaly v roce 1767 se uvádí, že bylo vydáno 17.500 zl. na opravu a restauraci panství.¹¹ Z toho lze soudit, že opravy se dotkly nejen samotného zámku, ale i hospodářských budov. Po zrušení jezuitského řádu v roce 1777 byl statek Chvaly ve správě Administrace státních a exjesuitických statků, pod patronátem c.k. studijního fondu. Administrace státních statků provedla v roce 1822 posudek budov; vlastní posudek se nedochoval, je o něm však doloženo několik zmínek. V související korespondenci se uvádí, že chvalský vrchnostenský statek je v dobrém stavu, pouze kostelní střecha potřebuje opravu.¹² V letech 1874 – 1875 stavěl v hospodářském dvoře stavitel Lábler z Libně pivovar. K roku 1890 je zámek s hospodářským dvorem ještě uváděn jako majetek studijního fondu.¹³ Od roku 1955 spravovaly a užívaly hospodářský dvůr a zámek Státní statky Xaverov. V archivech nebyl nalezen ani doklad o novodobých užitkových stavebních úpravách objektů hospodářského dvora z doby, kdy vlastnil objekt Státní statek. Zkoumaný objekt stodoly přímo v písemných pramenech zmiňován není. Na plánové dokumentaci je zachycen na situačním plánu zámku a dvorce z roku 1819; situace odpovídá dnešnímu půdorysu i ještě nedávnému využití.¹⁴ Objekt je rovněž zachycen v nezměněném půdorysu na katastrálních mapách od roku 1841 do současnosti. Budova si dle dohledaných pramenů uchovala do poloviny dvacátého století svojí původní funkci (poslední novodobá adaptace upravila objekt pro dílny). Ve Státním seznamu nemovitých kulturních památek je objekt uveden jako hospodářská budova I. ve východní části hospodářského dvora.

⁶ NA, DZV 141 M 8

⁷ NA, Jesuitica, karton 122

⁸ NA, SM – J 20/17/17/39 sv. III.

⁹ Berní rula 18, sv., 207

¹⁰ Holec, 69

¹¹ NA FK, kart, 37

¹² SOA Praha VS Tuchoměřice, kart. 36

¹³ OSN, XXII. s.448

¹⁴ na plánu objekt označen jako stodola „Scheuer“

Prameny, edice pramenů, plány, ikonografie, literatura:

Prameny:

Národní archiv – NA:

Desky zemské větší – DZV:

187 J 6	3 A 24
194 L 26	13 D 14
141 E 28	134 Q 12
141 M 8	187 J 6
249 D 6	

Stará manipulace:

SM – C 215/W 35
SM – J 20/17/5
SM – J 20/17/39
SM – C 24/1 – 7

Nová manipulace:

NM – C 165/1

Jesuitica:

sign. CXXXVII, karton 122

Exjesuitica: kartony 12, 26, 217

České gubernium – Publicium : kartony 8429 – 8432

Fundační komise - FK: sign. CVI – 2a P, karton 37

Indikační skizka : Kouřimsko č. 55, Chvaly, rok 1841

Státní oblastní archiv Praha - SOA:

Velkostatek Tuchoměřice s odděleními:

- 1) Správa konviktských statků z let 1835 – 1862,
 - 2) Administrace státních a exjesuitských statků, léta 1780 – 1830
- Značka IX, Hospodářská správa, karton 31
Značka XII, Stavebnictví, kartony 35 – 37
Inventáře, karton 1120
Stavební účty 1796 – 1877, karton 1188 – 1189
Elench und Index von Chwalla (1815 – 1831), sign. R 1

MČ Horní Počernice:

Stavební úřad – zámek Chvaly

Pamětní kniha obce Chvaly založená učitelem Rudolfem Kšírem v roce 1922.

Edice pramenů:

Berní rula 18, sv. I, Kraj Kouřimský. Praha 1952, 207

Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiæ I., Praha 1855, 373, 113

Emler, J. 1872: *Roliquiæ tabularum terræ regni Bohemiæ II.*, 157, 194, 319

Teige, J. (vyd.) 1909: Archiv český sv. XXVI. Zprávy o statcích venkovských z archivu města Prahy, 8, 319, 320

Plány:

Národní archiv – NA:

Josefské vojenské mapování, opravené 1782.

Indikační skizza, Kouřimsko č. 55 – Chvaly , rok 1841.

Elaborát katastrálního měření z roku 1841, měřítko vídeňské sáhy.

Státní oblastní archiv - SOA Praha:

Velkostatek Tuchoměřice

Situační plán panských budov ve vsi Chvaly. Zemské stavební ředitelství, Praha 16. října 1819. Měřítko vídeňské sáhy

Archiv zeměměřičství a katastru:

Otisk mapy Stablního katastru (tzv. císařský) - Chwalla ,1841, měřítko vídeňské sáhy

Katastrální mapa, berniční okres Karlín, 1874, měřítko vídeňské sáhy a metry

Katastrální mapa– Chvaly v Čechách,1904, měřítko 1 : 2880

Katastrální mapa– Horní Počernice,1953, měřítko 1 : 5000

Katastrální mapa– Horní Počernice,1975, měřítko 1 : 2000

Národní památkový ústav – Ústřední pracoviště, plánová sbírka (NPÚ ÚP):

Plán Prahy a severního a východního okolí, lept nebo mědiryt, ryl C. Schütz, 1782, grafické měřítko 1000 kroků a 400 vídeňských sáhů¹, inv. č. PPOP-994-5-4529

Katastrální mapa– Chvaly v Čechách,1922, měřítko 1 : 2880, inv. č. PPOP-994-5-4655

Literatura k zámeckému areálu:

Bílek, T.V. 1882: Dějiny konfiskací v Čechách po roce 1618, 918

Kol. autorů, 1988: Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, VII. Praha a okolí, 45

Holec, F. 1996: Kronika královské Prahy a obcí sousedních, díl V., připojené obce a zaniklé osady, 68 - 70

1907:; Království české I. Střední Čechy. Nakl. P. Körbra, 90

Kneidl, F. 1898: Paměti školního okresu Karlínského, 257

Orth, J.,Sládek ,F. 1870: Topograficko-statistický sborník Čech, 211

Kašíčka, F. (ved.) 1988: Pasport SÚRPMO, Chvaly – zámek

Ottův slovník naučný,. 1897: sv. XXII. s. 448

Podlaha, A. 1907: Posvátná místa království českého. Arcidiecéze Pražská I. Vikariát Prosecký, 246

Podlaha , A. Šittler, E. 1901: Soupis památek historických a uměleckých v politickém okresu Karlínském, 191

Profous, A. 1949: Místní jména v Čechách II., 76

Sedláček, A. 1927: Hrady, zámky a tvrze království Českého. XV:; 301

Sedláček, A. 1908: Místopisný slovník historický království Českého, 342

Schaller, J. 1788: Topographie des Königreich Böhmen X, Kaurzimer Kreis, 342

Sommer, J.G. 1844: Das Königreich Böhmen XII: Kaurzimer Kreis, 326

Poche, E. (ed.)1977: Umělecké památky Čech. I. ČSAV, 413

Tomek, W.W. 1892: Dějepis města Prahy II., 421

Rozbor a popis objektu:

Budova bývalé stodoly stojí na východní straně hospodářského dvora. Jižní stěnou přiléhá k ohradní zdi spojující její nároží se sousední sýpkou. Ostatní nároží se otevírají volně do prostoru dvora. Stodola je přízemní obdélný objekt s šířkovou dispozicí, s delší východní a západní stranou. Delší osou je orientována takřka přibližně ve směru sever - jih. Objekt není podsklepen nebo není do suterénu zřejmý přístup. Zastřešení tvoří sedlová střecha s novodobými dvojitě kladenými pálenými taškami bobrovkami. Exteriér objektu je řešen nenáročným až úsporným způsobem, který vznikl ve dvou slohových etapách. Průčelí jsou členěna vpadlými pravouhlými poli a pásy (vpadlá pole vznikla v klasicismu a pásové motivy a římsa v historizmu). Během poslední přestavby bylo pásové členění ploch stěn odstraněno. Výraznějším plastickým prvkem jsou fabionové římsy; na západě s odsazením oblounem a na východě s pravouhlým. Oba trojúhelné štíty byly do roku 2004 lemovány pásy, spodní horizontální pásy navazovaly na fabionové římsy delších průčelí. Rovněž byly tehdy ještě patrné zbytky rámování spodního dílu severního průčelí. Plochy průčelí mezi původními otvory vjezdových vrat byly původně dále členěny štěrbinovými větracími otvory, které byly situovány téměř na střed úseků stěn mezi nárožními a vraty a na střední ose průčelí¹⁵. Vjezdová dřevěná vrata mají novodobě provedená segmentovitě nadpraží. Stodola byla původně dvoumlatá, průjezdová se čtveřicí vrat. Po odstranění novodobých ocelových vrat byly výplně provedeny nově jako točnicová vrata rámové konstrukce pobíjená prkny. Za vrata jsou ve špaletě osazeny prosklené novodobé výplně. Na severní straně je dvojice novodobých dveřních otvorů, stejně tak v severním dílu západního průčelí.

Krov je vaznicové soustavy s výraznými šikmými vzpěrami s devíti plnými vazbami. Pozednice jsou uloženy na koruně kamenného zdiva, na pozednicích leží vazné trámy s dodatečnou novodobou sloupovou podporou. Od pozednice jsou již vyžděny novější cihelné vysoké nadezdívky a v úrovni římsy jsou uloženy spodní vaznice vynesené sloupky se šikmými vzpěrami stojícími na pozednicích. Horní vaznice jsou položeny zhruba v polovině délky krokví. Šikmé vzpěry jsou dole začepovány do vazných trámů a nahoře do krokví. Tyto vzpěry jsou zavětrovány kleštinami kotvenými do sloupků pod dolními vaznicemi; ve spojích jsou použity ocelové svorníky s matkami. V místě kotvení kleštin do vazných trámů jsou novodobé příložky, jejich provedení bylo vyvoláno nejspíš odstraněním původních dřevěných sloupků se šikmými vzpěrami. Na jejich místě jsou dnes vyžděny novodobé cihelné pilíře. Pozednice jsou vesměs nahrazeny nově. Prvky jsou sekané, novodobé doplňky řezané, v ojedinělých případech byly částečně použity zbytky starší krovové konstrukce.¹⁶ Obvodové zdi jsou zděny na maltu z lomového pískovce s vyrovnávanými ložnými spárami (tloušťka cca 80 cm) na nároží jsou armovány pískovcovými kvádry¹⁷. Horní část obvodového zdiva a štíty jsou vyžděny z cihel.¹⁸ Interiér je nyní opět jednoprostorový, příčky byly

¹⁵ Větrací otvory byly po třech na delších stranách objektu.

¹⁶ V době průzkumu v roce 2004 byl krov prakticky nepřístupný, pohledově patrná byla jen jedna vazba ve střední části objektu. Mezi II. A III. A IV. A V. vazbou jsou položeny druhotně použité trámy s dlaby, evidentně starší než krovová konstrukce. Jejich funkce je neznámá a souvisí patrně se starším hospodářským využitím stodoly.

¹⁷ Kamenné konstrukce obvodového zdiva sahají do výšky necelých pěti metrů (zaměření uvádí 4950 mm). Základové pasy jsou tvořeny kameny proloženými vápeno - písčitou maltou na vyhloubený skalní podklad (STP 2015).

¹⁸ Štíty jsou ve spodním dílu navazujícím na kamenné obvodové zdivo vyžděny z plných cihel na tloušťku cca 45 cm, v prostředním dílu na tloušťku 30 cm se středním pilířkem o síle 45 cm. A v horní třetině z poloviny na tloušťku 30 cm a ve vrcholu jen na tloušťku 15 cm se středním pilířkem o síle 30 cm.

odstraněny po roce 2004. Vnější omítky byly v roce 2004 vápenné, s několika vrstvami barevných nátěrů. Svrchní vrstvu vesměs tvoří bílá vápenná dvouvrstvá omítka. Podlahy v přízemí jsou vesměs recentně upravené, tvořené cementovou mazaninou. Vnitřní omítky jsou nyní hladké.

Stavební vývoj:

Situování stavby ve východní části areálu dvora při jižní ohradní zdi vymezilo východním směrem plochu hospodářského dvora; stodola oddělila dvůr od užitkové zahrady ve východním dílu areálu, které je zobrazena na historických mapách od roku 1819. Na nejstarší dochované mapě z roku 1782 je však zahrada před západním a severním průčelím.

Hospodářský dvůr zámku postupně vznikl z původního poplužního dvora, bezpečně doloženého již v polovině patnáctého století. V šestnáctém století proběhly na chvalské tvrzi rozsáhlé stavební úpravy a nepochybně byl rozšířen i hospodářský dvůr, což se odrazilo i ve vysoké ceně statku Chvaly v roce 1615.¹⁹ Z období předbělohorského se dochovala později klasicistně upravená sýpka. Z její velikosti a polohy vzhledem k budově zámku můžeme usuzovat na založení velkého hospodářského dvora ve východní části dnešního areálu.

Značné stavební aktivity v hospodářském dvoře proběhly v době, kdy vlastnili statek jesuité. V polovině sedmnáctého století bylo jezuitské hospodářství na Chvalech rozšířeno o dva dvory. Jeden z těchto původně samostatných dvorů se nacházel nejspíše v severozápadním rohu dnešního velkého hospodářského dvora při dnešní Náchodské ulici. V rámci stavebních změn doložených v hospodářském dvoře v roce 1767 lze hypoteticky předpokládat i vznik sledovaného objektu. Nejpozději je však třeba klást jeho výstavbu před rok 1782.²⁰ Během dalších stavebních úprav se půdorys stodoly neměnil. Na klasicistní zdívo z lomového kamene s nárožním kvádrováním navazují již od podřímsí výhradně cihelné konstrukce na delších stranách půdorysu s vyložkou fabionovou římsou. Na západním průčelí se dochovalo v popisu zmíněné odsazení obloukem, na východním je již profil odsazení zjednodušený, pravoúhlý. V této etapě byly pravděpodobně doplněny šterbinové větrací otvory, neboť jsou částečně obezděny cihlami a také byl proveden nový krov. Tyto stavební úpravy nejsou archivně doloženy, podle dochovaných konstrukcí a detailů je lze klást nejspíše na konec devatenáctého nebo i počátek dvacátého století.²¹ Před západním průčelím byly snad přízemní přístavky neznámé funkce, které jsou zachyceny mapou z roku 1922. K další úpravě objektu došlo podle svědectví pamětníků někdy na konci 50. nebo počátku 60. a v osmdesátých letech 20. století. Nadpraží vjezdových vrat byla v roce 2004 pravoúhlá. Na levé ose vrat západního průčelí je dochován na fotografii z roku 2004 segmentový oblouk a na levé ose je nalevo od ocelového překladu patrná část staršího cihelného segmentového oblouku.²² U žádných jiných vrat se segmentové nadpraží nevyskytovalo. Arch. Jiřím Dandou byly během přestavby, dokončené v roce 2006, doplněna segmentová nadpraží i u ostatních vrat, avšak na nižší výškové úrovni. Vzhled fasád objektu byl ve druhé polovině dvacátého století

¹⁹ NA DZV 187 J6

²⁰ Objekt stodoly je zachycen na plánu Prahy a severního a východního okolí z roku 1782. Mapa byla nalezena archivářem Národního památkového ústavu v kopii až po roce 2004.

²¹ Pro datování do konce 19. století svědčí profilace korunní římsy, která však také mohla být během nástavby stodoly obnovena ve starším tvaru.

²² Není vyloučeno, že se jedná o zbytek vylehčovacího oblouku nad pravoúhlým nadpražím. U ostatních otvorů vjezdů se toto řešení nevyskytuje.

utilitárně změněn v negativním smyslu proražením okenních otvorů a osazením nevhodných výplní oken a vrat. Průčelí byla však v minulosti částečně rehabilitována. Novodobě proražené otvory na severním a západním průčelí byly využity po snížení parapetů pro prosklené dřevěné dveře.

Památkové hodnocení:

Z hlediska historických konstrukcí, půdorysné a hmotové dispozice představuje objekt bývalé stodoly ve chvalském dvoře i přes některé mladší stavební úpravy a novodobé utilitární zásahy typický doklad hodnotné hospodářské zástavby. Zaujímá významné místo v hospodářském dvoře zámku nejméně od osmdesátých let 18. století. Proražení okenních otvorů a osazení utilitárních výplní způsobilo v minulosti značnou deformaci původního výrazu objektu. Průčelí, interiér i funkce objektu byly z valné části rehabilitovány přestavbou z roku 2006. Z hlediska srovnání objektu se stavbami podobné lokace, funkce, dispozičního řešení a vnitřního vybavení jde o typický příklad nenáročně koncipovaného typu průjezdové stodoly. Hodnotná je i konstrukce krovu, i když pochází z mladšího období, neboť respektuje starší typus vysoké sedlové střechy a je dokladem dobové vyspělé řemeslné úrovně. Z autentických detailů průčelí se dochovalo pouze torzo. Cenný je dochovaný profil fabionové římsy západního průčelí s oblounem a větrací otvory v průčelí. V neposlední řadě je objekt hodnotný také z urbanistického hlediska, spolu s rozsáhlým hospodářským dvorem a celkem zámku s kostelem, vytváří přirozeně rostlé jádro intravilánu starých Chval. Areál chvalského zámku včetně dochovaných hospodářských budov je nemovitou kulturní památkou zapsanou pod r. č. 41237/1-1976 v Ústředním seznamu nemovitých kulturních památek.

Hodnotné detaily a prvky.

- 1) fabionové římsy
- 2) štěrbinové větrací otvory
- 3) pravoúhlé plastické členění průčelí
- 4) krovová konstrukce

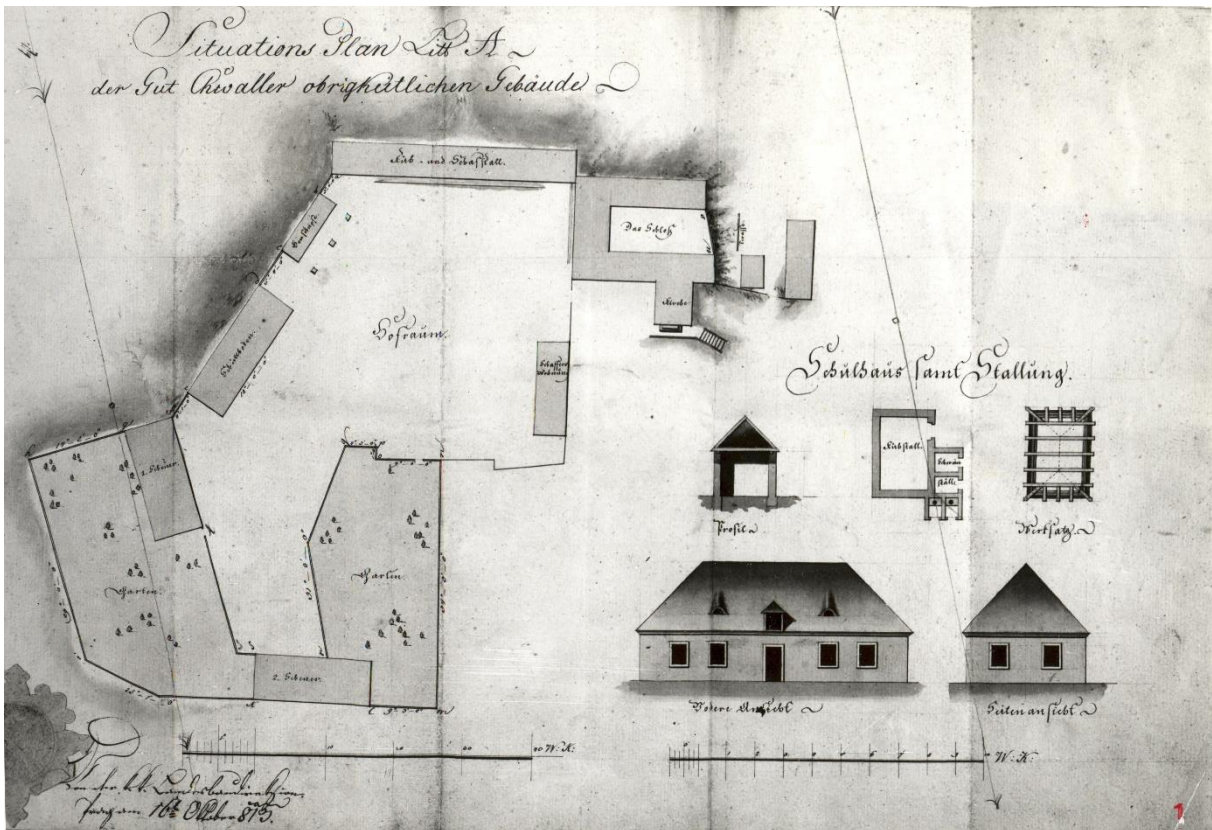
Závady a náměty pro obnovu:

V současné době zásadní památkové závady objekt nemá. Při další rekonstrukci doporučuji obnovit i chybějící pásovou výzdobu průčelí. Původní klasicistní či historizující podobu nelze do detailu zcela spolehlivě rekonstruovat. Je třeba plně respektovat také stavební úpravy z konce 19. – poč. 20. století, které sice zjednodušily starší řešení průčelí, avšak respektovaly původní funkci objektu. V případě plánovaných zásahů do střešní krytiny doporučuji z okrajů střech odstranit novodobé ukončující tvarovky. Ukončení je třeba řešit tradičním způsobem, a to mírným přesahem krytiny a maltováním. Hřebenače je žádoucí položit do nebarvené vápenné malty. Stávající barevnost průčelí v odstínu bílé není obnovou autentické barevnosti, doporučuji průčelí řešit v jenom či dvou odstínech žlutého okru v závislosti na možnosti obnovy pásového členění průčelí. Starší barevné řešení je patrné ještě na fotografiích z roku 2004. Stávající nadpraží vrat na východním průčelí nejsou autentická, takže jejich případné narušení plánovanou přístavbou nenaruší autenticitu stavby. Vzhledem ke zjištění původních funkcí přilehlých ploch, které sloužily v historii jako zahrady (nejspíše užitkové), doporučuji uvažovat o jejich alespoň částečném obnovení.

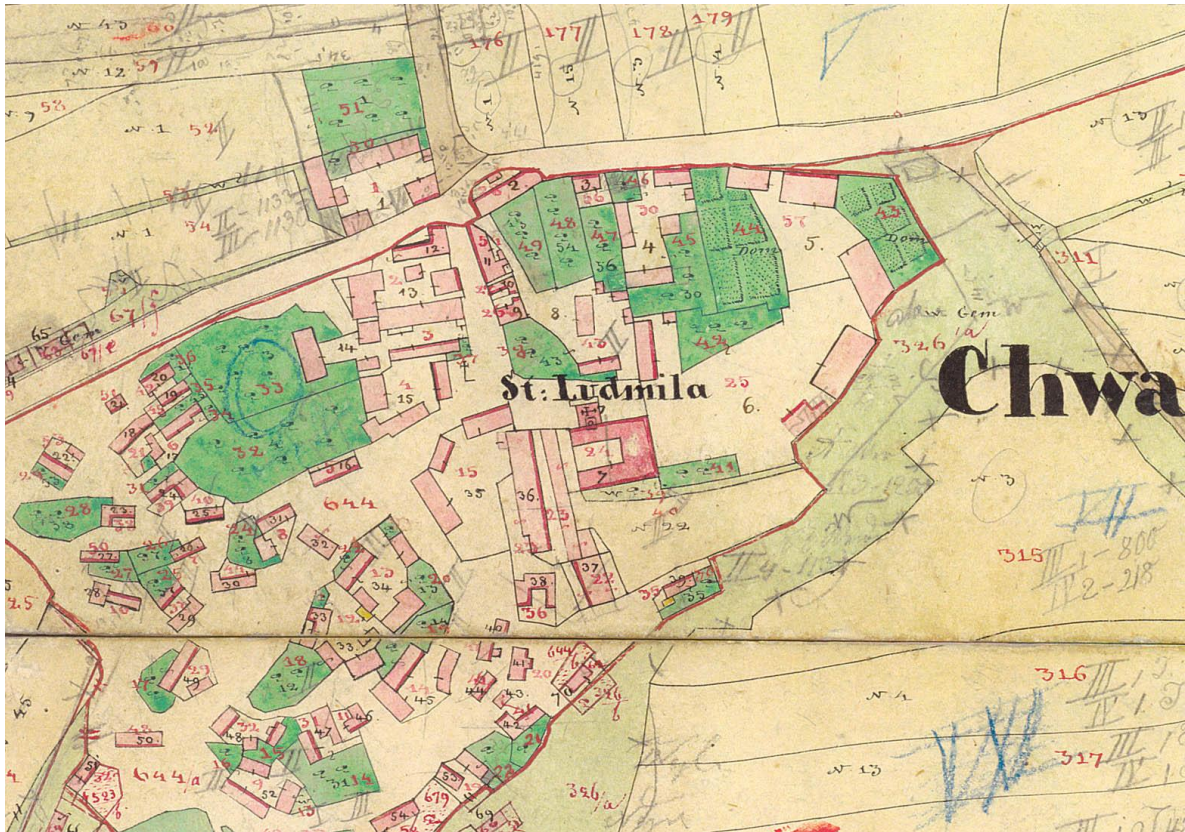
Obrazová a plánová příloha:

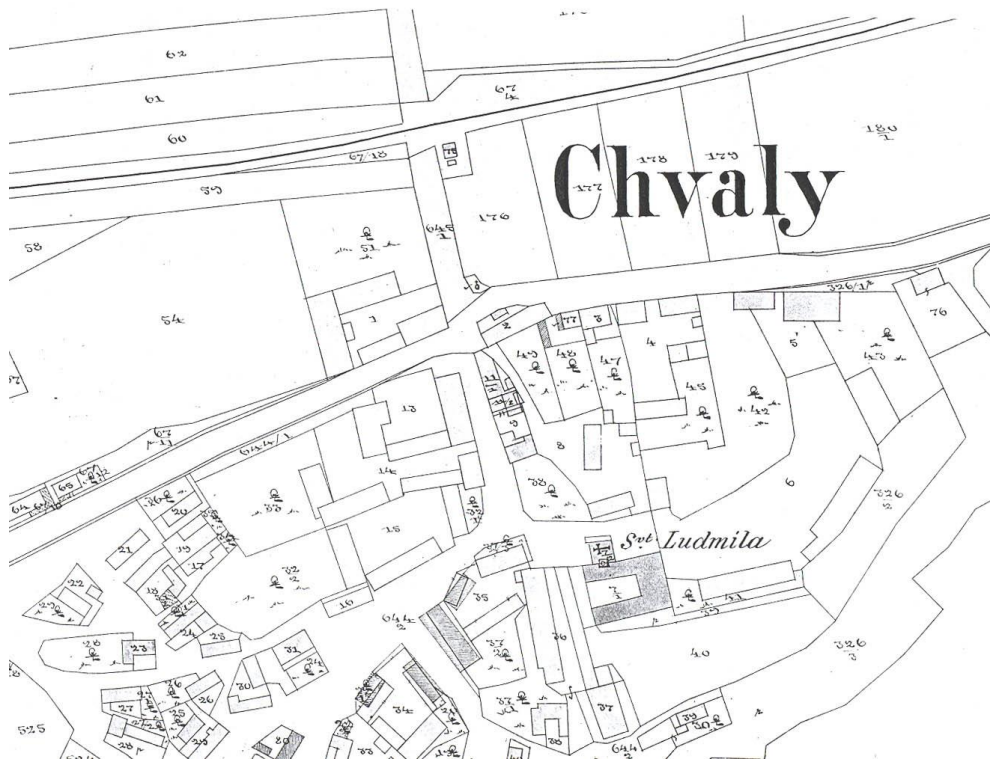
Výřez mapy z roku 1782

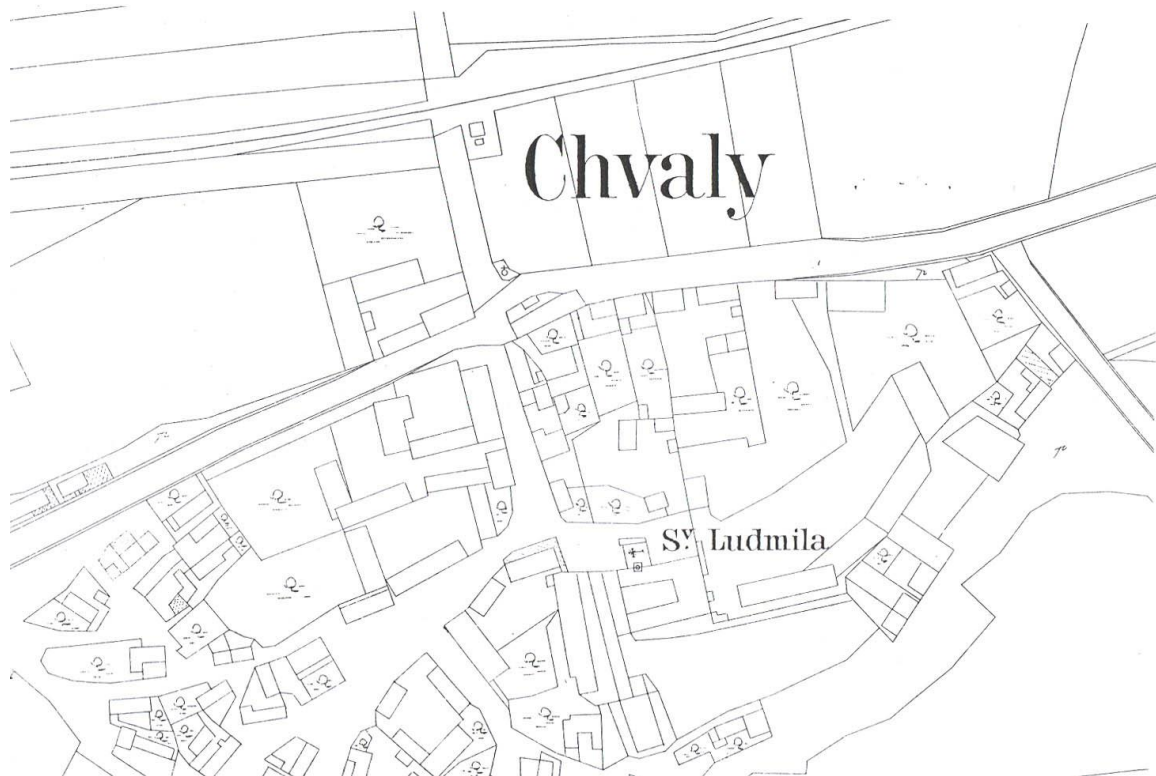
Plán zámku s dvorem z roku 1819

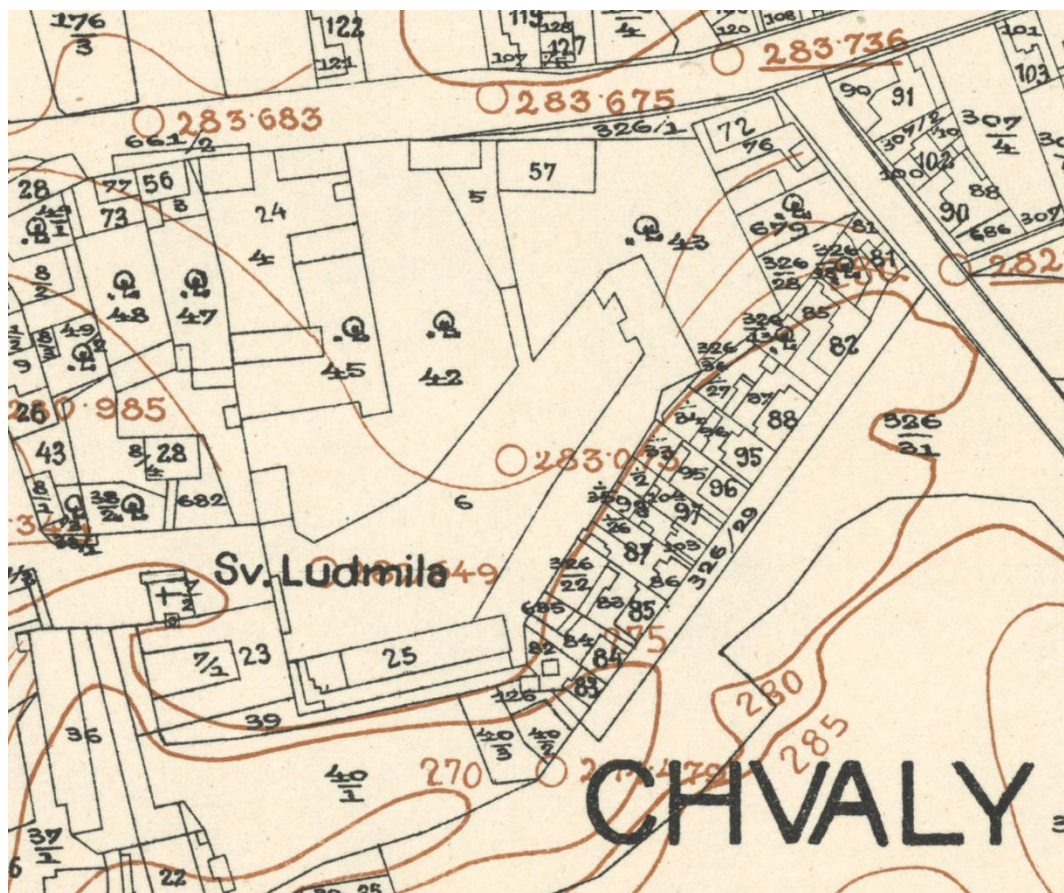
Výřez mapy stabilního katastru 1841

Výřez katastrální mapy z roku 1874

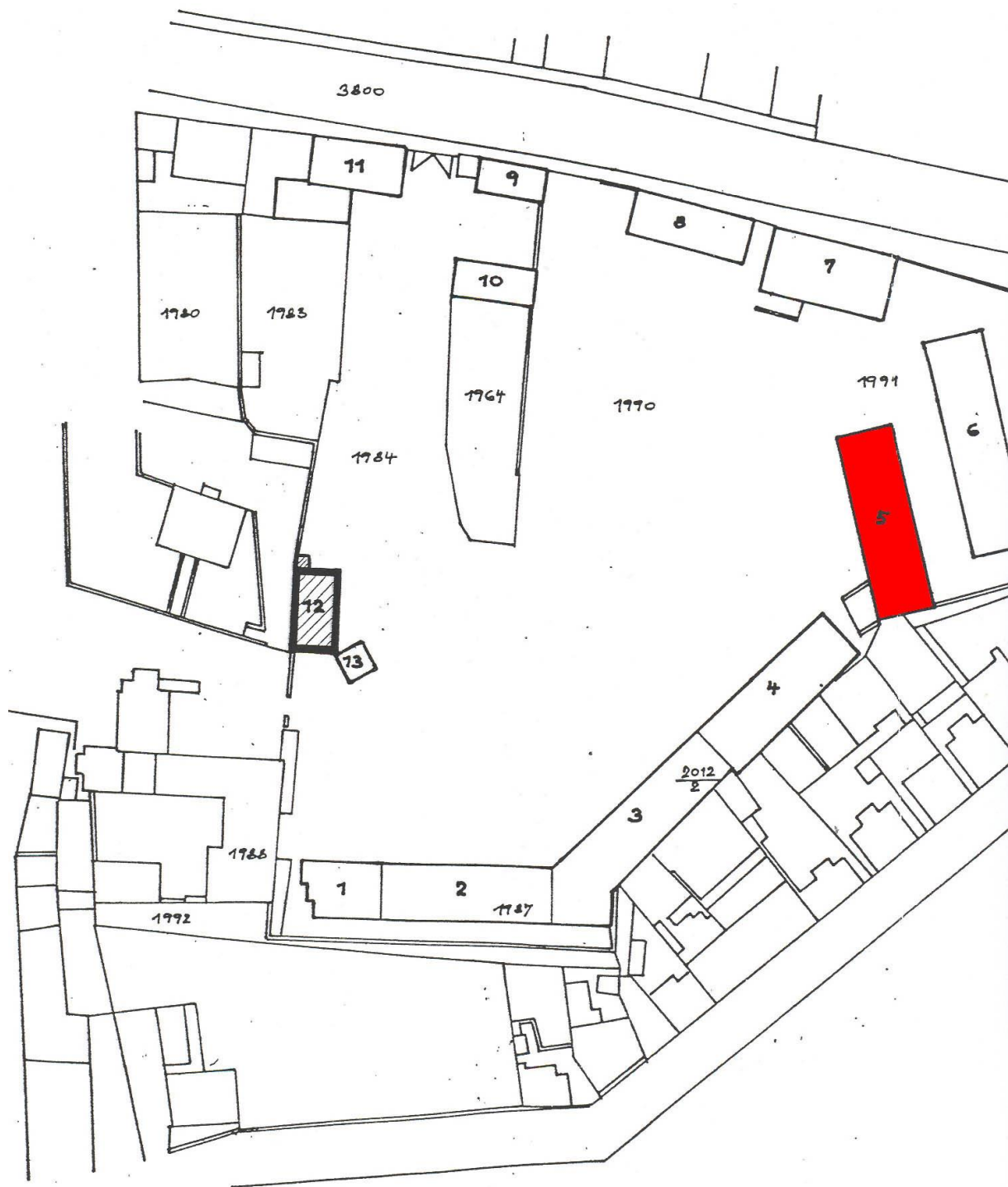

Výřez katastrální mapy z roku 1904

Výřez katastrální mapy z roku 1922

Dokumentace současného stavu:

Situace stavby

Celkový pohled od severozápadu z roku 2004

Celkový pohled od východu z roku 2004

Detail římsy západního průčelí z roku 2004 se zbytky barevných nátěrů

Detail větracího otvoru z roku 2004

Pohled na západní průčelí v roce 2006

Celkový pohled od severozápadu

Celkový pohled od východu

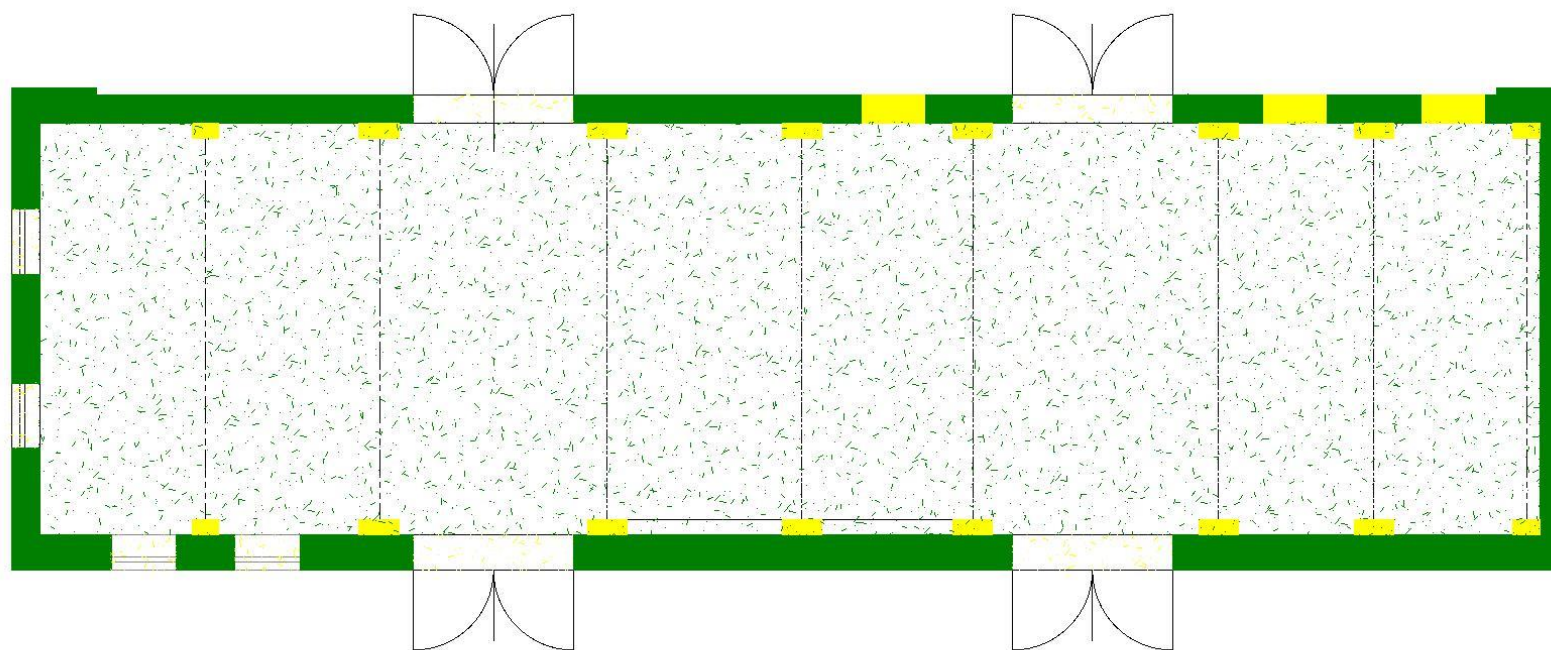

Celkový pohled do krovu

Pohled na štítovou zeď a novodobé doplňky krovu

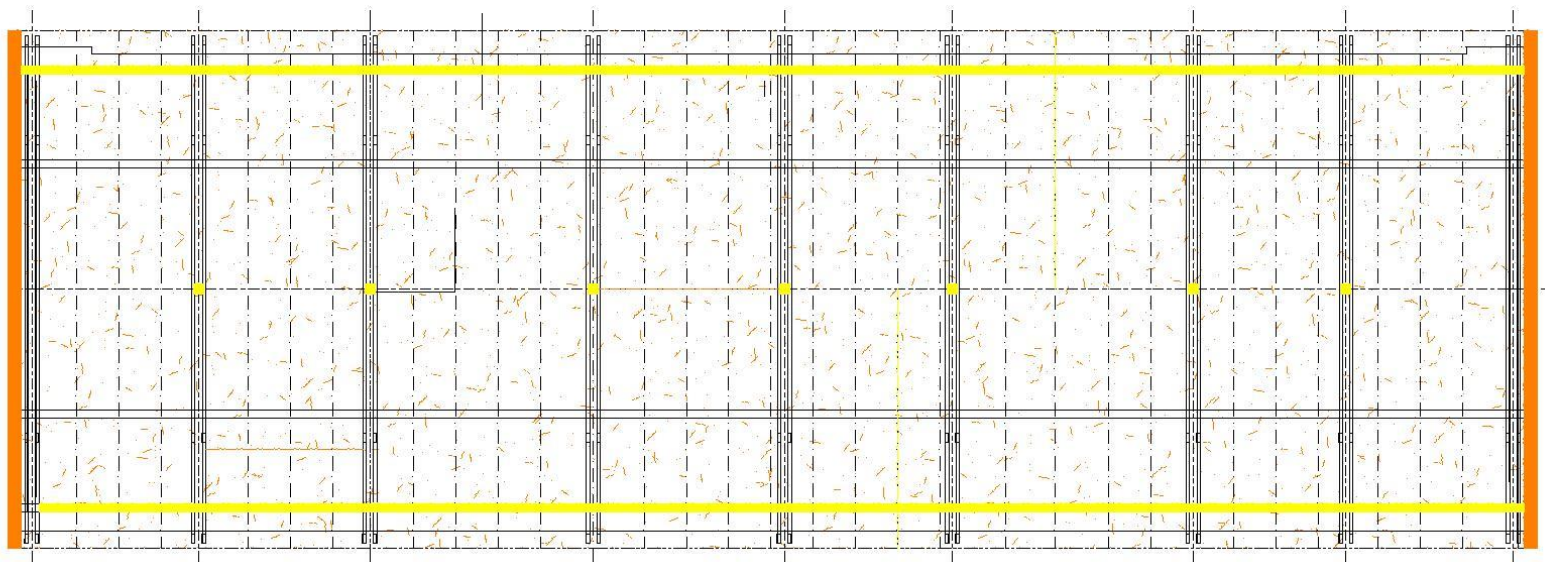
Vyhodnocení stavebního vývoje:

LEGENDA

- Konstrukce z doby před rokem 1782
- Konstrukce z přelomu 19. stol. a 20. stol.
- Konstrukce novodobé

Přízemí

LEGENDA

- Konstrukce z doby před rokem 1782
- Konstrukce z přelomu 19. stol. a 20. stol.
- Konstrukce novodobé

Krov